

106 944

Ministerstvo kultury

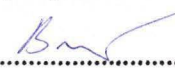
Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Národní památkový ústav	
Došlo:	2022-08-22 13:34:35
Č. j.:	NPU-310/69086/2022
Listů:	5 Příloh: 0

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 9. 8. 2022

za správnost:

V Praze dne 20. 7. 2022
Č. j. MK 44056/2022 OPP
Sp. zn. MK-S 6986/2022 OPP
Vyřizuje: Mgr. Ivana Brožová

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, **prohlašuje** „vilu č. p. 366 v Hostinném“, za kulturní památku. Památka sestává z pozemku p. č. st. 430, k. ú. Hostinné, obec Hostinné, okres Trutnov, Královéhradecký kraj, jehož součástí je vila č. p. 366, bez samostatně stojících novodobých garáží.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jsou účastníky řízení

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je příloha s orientačním zákresem umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy. Nedílnou součástí rozhodnutí je příloha se dvěma identifikačními fotografiemi kulturní památky.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 6. 6. 2022 podnět k prohlášení rodinné vily č. p. 366, k. ú. Hostinné. Podnět podal **Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Josefově**. Ten v tomto podnětu č. j. NPU-362/44684/2022 ze dne 30. 5. 2022 uvádí následující památkové hodnoty objektu: „*Objekt je zcela autenticky dochován z doby výstavby, a to z 20. let minulého století a představuje dokonale řešený objekt s reprezentačními interiéry vybavenými vzdušnými prostory s bohatou štukovou výzdobou i dochovaným původním nábytkem a doplňujícím mobiliárním vybavením. Vnější plášť budovy nedoznal od doby své výstavby žádných stavebních změn a rovněž dispozice objektu je původní, a to bez jakýchkoliv pozdějších zásahů, např. zachování veškerých uměleckořemeslných prvků v objektu. Truhlářské prvky jsou osazeny původním kovářským u oken a dveří, většinou opatřeny původním nátěrem a fládováním. Patrné je i množství zdobných štukatérských, truhlářských a kovářských prvků. Dochovány jsou rovněž kamenické, klempířské a truhlářské prvky, dále původní povrchové úpravy omítek, dlažby a parketové podlahy. Autenticitu objektu navíc zvýrazňuje původní nábytek z doby výstavby objektu a množství doplňujícího mobiliárního vybavení.*

Na území Královéhradeckého kraje je vila pro továrníka Otto Pfefferkorna v Hostinném jedinou stavbou od významného německého architekta a teoretika stavitelství, Hermanna Muthesia, který podle našich dostupných poznatků projektoval na území severovýchodních Čech pouze Neuburgovu vilu v Litoměřicích roku 1927, jeho autorství je taktéž připisováno u objektu barevný v továrním areálu pro Alselsa Heinzela v Jetřichově (obě zmíněné stavby nejsou kulturními památkami). Funkcionalistická vila v Hostinném čp. 366 dokládá Muthesiovu myšlenku, že vzhled domu je určován účelností. Rodinná vila je postavena na založeném půdorysu, který je horizontálně rozvětvený, často se střední halou a reprezentativním vstupem bez zbytečných historizujících prvků. Objekt je umocněn střízlivým, ale pocitově příjemným exteriérem.

Stavitele Muthesia zvláště zaujímal skromný měšťanský charakter anglických domů, kdy německé střední vrstvy postrádaly vlastní kulturní identitu a buržoazní kultura byla pouze napodobeninou kultury aristokracie. Obdivoval smysl pro praktičnost, nezávislost a sebevědomí, skromný styl britského lidového stavitelství a tyto poznatky přenášel do své architektonické tvorby. Jeho stavby vznikaly z praktické potřeby, okna domů byla tam, kde jich bylo zapotřebí, a ne tam kde vyhovovala požadavkům architektonické vyváženosti. Jediným cílem bylo při stavbě domu jeho pohodlí.

Hermann Muthesius vstoupil především do povědomí veřejnosti pro podporu idejí anglického hnutí Umění a řemesla (Arts and Crafts) a později nastupujícího německého modernismu, který se rozvíjel v letech 1880-1900. Mimo svou vlastní architektonickou tvorbu věnoval mnoho času teoretickým statím a knihám, za svůj život vydal přes 500 článků a teoretických spisů, ve kterých předkládal své nápady a postřehy. Po návratu do Německa v r. 1904 a etabloval se jako architekt v soukromé praxi, přičemž si zachoval roli oficiálního poradce pruské vlády se zaměřením na reformu vzdělávání v oblasti umění a designu, kde chtěl dosáhnout toho, aby byl kladen větší důraz na školení v dílnách. Během následujících dvou desetiletí navrhl řadu domů po celém Německu. “

Popis, současný stav a datace objektu dle podnětu Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově, č. j. NPU-362/44684/2022 ze dne 30. 5. 2022:

Popis objektu:

Rodinná vila č. p. 366 v Hostinném byla vystavěna nedaleko komunikace, severně od centra města v ulici Hostivínské, ve směru na obec Rudník v prostorné zahradě pro Otto Pfefferkorna, který se narodil roku 1886 v Hostinném a byl továrníkem a spolujatelem

velkého textilního závodu - strojní tkalcovny v Dolní Kalné. Plány byly vypracovány německým stavitelem, teoretikem stavitelství a diplomatem Hermanem Muthesiem (1861-1927) v roce 1923. Patrový objekt je vystavěn téměř na čtvercovém půdorysu, reprezentativně pohledově uplatněný v ose jih-sever a krytý krovem valbové střechy s položenou plechovou krytinou. Na hlavní budovu navazuje menší obytný trakt přístavby k severozápadní straně do parku. Objekt dotváří výrazný válcový balkón ve tvaru oblého, cylindrického rizalitu (ve směru do parku), který umožňuje ve svém přízemí hlavní vstup do objektu od jižní strany, střecha balkónu s výhledem do zahrady je přístupná z 1. NP. Balkón je zvýrazněn zvýšenou oblou terasou vystavěnou z nepravidelných kamenných kvádrů s cementovou spárovou výplní a její poměrně rozměrná plocha je sesazena z betonových desek na sraz. Ze zahrady je k terase přistavěno betonové přímé schodiště v počtu 6 stupňů. Po obvodu rodinné vily probíhá hrubě opracovaný kvádrový sokl vyskládaný na způsob haklíkového zdiva. Jižní strana objektu (do parku) je dělena do tří svislých polí, ve středové části je uplatněn zmíněný balkón s velkými obdélnými dřevěnými okenními rámcí se širokými příčlemi, uprostřed jsou vstupní dvoukřídlé dveře s nadsvětlíkem. Okna balkónového tělesa jsou oddělena hladkými sloupy s hlavicemi, které vynášejí přesahující dvojitou římsu s oplechovaným zastřešením, kovové zábradlí kopíruje jeho segmentový půdorys. Po stranách obdélných dveří v 1. NP jsou uplatněna dvě menší okénka. Postranní osy jižní strany objektu mají čtvercová přízemní zapuštěná okna v hloubce zdiva stavby, členěna do tří polí a oddělena širokými vodorovnými a svislými příčlemi. Nad balkónem je v krovu valbové střechy uplatněn průběžný půdní vikýř. Vstup do objektu je možný taktéž ze severní strany od přístupové cesty ze zahrady, pískovcový dveřní portál je zakončený plným obloukem výrazně vystupujícím z líce fasády a je vyneseny na postranních krakorcích, ostění dveří je široké, konkávní, spojené přístupovým zvýšeným stupněm před vchodovými dveřmi. Vstupní dveře jsou dřevěné, kazetové, v nadpraží zaklenuty segmentovým obloukem. V soklové podezdívce domu jsou okna suterénu. V severozápadním nároží jsou dveře do suterénu objektu pro obslužný personál, umožňují taktéž přístup do sklepa, prádelny, zázemí a dílny pro zahradníka. Střecha přístavby k severní straně je kryta krovem mansardové střechy. Objekt je celý podsklepen, stropy jsou plochostropé, stropní překlady omítnuty a vsazeny do travers.

Interiér: Reprezentativní vstup do rodinné vily je umožněn od jižní strany, z přístupové zvýšené terasy. Půlkruhová prostora je prosvětlena velkými okny, rámce jsou dřevěné s válcovými dřevěnými kličkami, okna jsou ošetřena bílým nátěrem. Z přístupové místnosti je umožněn vstup do prostorných místností po pravé a levé straně. Dřevěné leštěné dobové parkety podlahy jsou vyskládané do čtverců, hladké stěny obytných místností jsou zdobeny štukovými barevnými rámcí včetně štukové výzdoby stropů, stropní ovál a geometrické obrazce dotvářejí honosnost a vzdušnost místností. Minimum dobového nábytku v místnostech dodává prostorům maximální přehlednost a řád. Vstupní dveře do dalších místností jsou dřevěné, s jednoduchými prolisy, opatřené světlým nátěrem. Pozoruhodně architektonicky řešena je taktéž chodba s pokládkou šachovnicové dlažby a dřevěným dvoukřídlým schodištěm s dřevěným zábradlím a tordovanými příčlemi vedoucí do 1. NP. Místnosti v patře jsou převážně plochostropé s nevýraznými fabiony a byly projektovány pro oddych majitelů, popř. ubytování hostů.

Severně od objektu rodinné vily jsou na stav. parc. č. 430, 1942 umístěny stavby novodobých garáží bez památkové hodnoty a nejsou předmětem navrhované věci na prohlášení za kulturní památku.

Současný stav:

Po r. 1950 byl objekt využíván jako ubytovna pro obyvatele města a v r. 1990 byl navrácen původním majitelům. Stavba je velmi citlivě průběžně udržována.

Datace:

Rodinná vila v Hostinném byla vystavěna v r. 1923 pro továrníka a spolumajitele velkého

textilního závodu Otto Pfefferkorna. Plány byly vypracovány německým stavitelem, teoretikem stavitelství a diplomatem Hermanem Muthesiem (1861-1927) v roce 1923.

K tomuto podnětu bylo přiloženo i vyjádření příslušné obce s rozšířenou působností a krajského úřadu.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, ve svém vyjádření č. j. KUKHK-14468/KP/2022-4 ze dne 25. 5. 2022 **doporučuje** prohlášení předmětné věci za kulturní památku a uvádí: „*Předmětný dům se nachází v části města severně od historického jádra při cestě ve směru na Arnultovice a Rudník v údolí říčky Čistá. Vznik zástavby daného území úzce souvisí s rozvojem průmyslové výroby ve městě v druhé polovině 19. století. Předmětná vila se řadí k dalším honosným obytným stavbám, které si již od této doby nechali v okrajových částech města stavět majitelé místních prosperujících podniků - především papíren a textilek.*

Stavebníkem předmětné vily byl továrník Otto Pfefferkorn (1886 - 1943), majitel strojítkalcovny v Dolní Kalné č. p. 203. Nedaleko ke stavbě zvoleného místa již stála vila č. p. 414, kterou si nechal vystavět podle projektu architekta Maxe Kuhna v roce 1914 jiný významný místní textilní podnikatel Oesterreicher. Vila Otty Pfefferkorna byla dokončena v roce 1923. Je umístěna v části pozemku vzdálenější od komunikace tak, aby svým obyvatelům poskytovala dostatek soukromí, a svým reprezentativním jižním průčelím s půlkruhovým centrálním rizalitem se obrací směrem k historickému jádru města, které lze přehlédnout z balkonu přístupného z 2. NP. Stavba má téměř čtvercový půdorys. Při severozápadní straně z ní vystupuje menší křídlo. Budova je podsklepená a zastřešená valbovou střechou (křídlo při severozápadní straně pak střechou mansardovou), na níž je v současnosti položena plechová krytina. Střešní plášť je v každé rovině prolomen jedním drobným valbově zastřešeným vikýřkem o třech okenních osách. Fasády budovy jsou hladké s pravidelným rastrem oken. Sokl je z hrubě opracovaných kamenných kvádrů. Stejným způsobem je vyzděna zídka vymezující obloukovou plochu terasy navazující na hlavní jižní průčelí s rizalitem a balkonem. Architekt zde vhodným způsobem reagoval na mírně svažité terén pozemku. Vstup do domu je situován v severním průčelí. Dvoukřídlé dveře jsou umístěny v představeném mohutném obloukově zakončeném pískovcovém portálu. Hlavní vstup do interiéru je však z terasy prosklenými dvoukřídlými dveřmi umístěnými v rizalitu. Jednotlivé prosklené plochy rizalitu (dveře a okna) jsou vymezeny dorskými sloupy nesoucími balkon v patře rizalitu. Podlaha rizalitu je (obdobně jako další komunikační prostory v domě) opatřena betonovými dlaždicemi. Stěny mají dřevěné obložení. Toto obložení se v menší míře objevuje i v jiných prostorách v interiéru budovy a doplňuje štukovou výzdobu stěn a stropů reprezentativních místností v přízemí (jídlna a především hudební salon). Z těchto místností je přístupná chodba s dvoukřídlým schodištěm opatřeným dřevěným zábradlím a vedoucím do patra. Z chodby v přízemí se dále vstupuje do kuchyně, šatny a pracovny. V patře byly projektovány dva dětské pokoje, ložnice rodičů, hostinský pokoj, koupelna a šatna. V křídle při severozápadní straně budovy byla plánována komora (viz MUTHESIUS, Hermann: Das verkleinerte Landhaus. In: Schweizerische Bauzeitung 81/82 (1923), s. 194 - 198.).

Lze konstatovat, že předmětná stavba vykazuje velkou míru dochování originálních prvků a konstrukcí (detailní popis viz Návrh na prohlášení věci za kulturní památku, zpracovatel: PhDr. Viktor Blažek, datum zpracování: 4/2022).

Dle zjištění Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, oddělení památkové péče, mají současní majitelé vily zájem na zachování jejich architektonických, historických a památkových hodnot.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, oddělení památkové péče, konstatuje, že výše zmíněné zachování domu téměř v intaktní

podobě, včetně části mobiliáře, až do současnosti patří nesporně k významným hodnotám předmětného objektu.

Výrazná architektonická hodnota stavby je dána skutečností, že jejím autorem je významný německý architekt Hermann Muthesius (1861 - 1927). Rodák ze Saska studoval nejprve dějiny umění a filozofii a poté architekturu v Berlíně. Získal řadu zkušeností v zahraničí, mimo jiné i v Japonsku, a zajímal se velmi intenzivně o soudobé architektonické trendy. Ovlivnila ho především anglická architektura (hnutí Arts and Crafts) a podporoval ideje nastupujícího německého modernismu a hnutí Bauhaus. Je autorem celé řady teoretických prací, včetně zásadního spisu *Stillarchitektur und Baukunst*, ve kterém konstatoval překonání historizujících slohů a nutnost zabývat se funkcí navrhovaných staveb. Ve své vlastní architektonické tvorbě se velmi často věnoval projektování rodinných domů a vil. Na našem území prokazatelně projektoval vedle předmětné vily v Hostinném ještě vilu majitele koželužny v Litoměřicích Friedricha Neuburga. Tato vila není kulturní památkou. V případě Pfefferkornovy vily se Muthesius musel vypořádat mimo jiné s požadavkem vybudovat v suterénu byt vrátného. Tento požadavek zdárně vyřešil umístěním domu na svažitém pozemku. I suterén tak mohl být přirozeně osvětlen okny. Součástí architektonického návrhu byla i úprava celého pozemku v podobě okrasné zahrady osově navázané na hlavní jižní průčelí. Vila je tak kvalitním příkladem individuální obytné stavby z dílny uvedeného německého architekta.

Z hlediska historického spočívá hodnota stavby v její spojitosti s rozvojem průmyslu v daném regionu a s osudy obyvatel s tímto rozvojem svázaných. Rovněž tak je stavba významná z hlediska historie židovské komunity v daném místě. Jak již bylo uvedeno výše, stavebníkem byl průmyslník Otto Pfefferkorn. Ten vedle předmětné vily vlastnil rovněž vilu u své textilky v Dolní Kalné. Otto Pfefferkorn patřil k poměrně malé židovské komunitě ve městě, stejně jako někteří další místní podnikatelé a průmyslníci. V Hostinném nebyla synagoga a existoval zde do roku 1930 pouze židovský spolek, který patřil pod židovskou náboženskou obec v Trutnově. Židovský hřbitov byl založen v roce 1884. V průběhu Křišťálové noci byl však zničen a v roce 1942 oficiálně zrušen. Majitelé továren byli zbaveni majetku. Některým Židům z Hostinného se podařilo emigrovat do ciziny, některým se podařilo odejít do Protektorátu, ale i tam je později dostihl osud všech Židů na území ovládaném přímo či nepřímou Německou říší. Rodina Otty Pfefferkorna také opustila Hostinné a odešla do tovární vily v Dolní Kalné. Továrna však byla „arizována“ v listopadu roku 1939 a Pfefferkornovi se přestěhovali nejprve do obce Čistá u Horek a v roce 1941 do Bukoviny. V lednu 1943 byli povoláni do transportu, který přes Terezín směřoval do Osvětimi, kde všichni zahynuli v plynové komoře. Jedinou přeživší byla dcera Otty Pfefferkorna Hana, které se podařilo ilegálně vycestovat do Palestiny. Zde vstoupila do vojenských jednotek v rámci britské armády a zúčastnila se bojů v severní Africe. Po válce se Hana Pfefferkornová vrátila do Československa, ale nikoliv do Hostinného. Žila v Praze, kde také převážnou část svého života až do své smrti v roce 2013 pracovala jako laborantka (viz např. ANDĚL, Tomáš: *Hostinné. Hostinné 2018*, s. 393 - 395.).

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu, oddělení památkové péče, tak konstatuje, že vedle téměř intaktního dochování stavby, k jejím hodnotám patří rovněž vazba na významnou regionální osobnost a na osobnost známého německého architekta. Rovněž je třeba zmínit, že vila je kvalitním příkladem dobových trendů v bydlení a také dokladem promyšleného přizpůsobení stavby zvolenému pozemku. “

Městský úřad Vrchlabí, odbor životního prostředí, ve svém vyjádření č. j. MUVR/18915/2022 ze dne 19. 5. 2022 také **doporučuje** prohlášení předmětné věci za kulturní památku a uvádí: „Městský úřad Vrchlabí, odbor životního prostředí, provedl dne 3. 5. 2022 prohlídku předmětné nemovitosti a jejího okolí. Objekt je skvěle zasazen do volného prostoru v levé části při výjezdové silnici směrem na Rudník. Je v dostatečné vzdálenosti od

silnice, takže pohledově působí velmi okázale a sebejistě. Jedná se o tovární vilu obdélníkového půdorysu opatřenou bílou fasádou s červenou střechou a dominantním půlkruhovým balkónem v patře, pod kterým je půlkruhový prostor plně prosklený vysokými štíhlými okny členěnými do čtverců.

Vila se jeví v dobrém technickém stavu, jistě zásluhou údržby prováděné vlastníky objektu. V návrhu na prohlášení je velmi poctivě popsána předmětná vila i s jejími památkovými hodnotami, o které se opírá odůvodnění návrhu na památkovou ochranu.

Městský úřad Vrchlabí, odbor životního prostředí, jako věcně a místně příslušný prvoinstanční orgán státní památkové péče, s návrhem na prohlášení za kulturní památku souhlasí z výše uvedených důvodů, dále i proto, že sami vlastníci o tuto ochranu požádali a mají v úmyslu respektovat metodiku památkové péče při její další údržbě. Prohlášením rodinné vily bude seznam památkově chráněných objektů obohacen o velmi zdařilou dochovanou stavbu z 20. let minulého století.“

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byli o zahájení řízení o prohlášení předmětné věci za kulturní památku dopisem č. j. MK 16023/2021 OPP ze dne 5. 3. 2021 vyrozuměni vlastníci této věci, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jim bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastníci této možnosti nevyužili.

Po vyhodnocení všech výše uvedených podkladů dospělo Ministerstvo kultury k následujícímu závěru:

Předmětná vila č. p. 366 v Hostinném, byla vystavěna v roce 1923 pro továrníka Otto Pfefferkorna, který patřil ke zdejší malé židovské komunitě. Výstavba proběhla dle návrhu významného německého architekta a teoretika stavitelství, Hermanna Muthesia.

Vila obdélníkového půdorysu opatřená bílou fasádou s červenou střechou a dominantním půlkruhovým balkónem v patře se dochovala v mimořádně autentickém stavu z doby výstavby a je tak významným dokladem individuální výstavby rodinného domu s reprezentačními interiéry. Dochovala se zde bohatá štuková výzdoba, autentické truhlářské, kovářské, kamenické i klempířské prvky. Původní jsou i povrchové úpravy omítek, dlažby a parketové podlahy. Nezměněná je také dispozice interiérů. Dům má proto vysokou výpovědní hodnotu o dobovém stavitelství.

Vzhledem k jeho pravidelné údržbě se dochoval v dobrém technickém stavu.

Pro hodnoty architektonické, uměleckořemeslné a historické a jako projev tvůrčích schopností a práce člověka, splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1

správního řádu za doručení posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, generální ředitelství

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Josefově

Městský úřad Vrchlabí, odbor životního prostředí

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče

Příloha:

- I. Orientační zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy
- II. Dvě identifikační fotografie kulturní památky.

Příloha č. I.: Orientační zákres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy – nedílná součást výroku rozhodnutí č. j. MK 44056/2022 OPP ze dne 20. 7. 2022.

**Příloha č. II: Dvě identifikační fotografie kulturní památky – nedílná součást rozhodnutí
č. j. MK 44056/2022 OPP ze dne 20. 7. 2022.**

1. exteriér